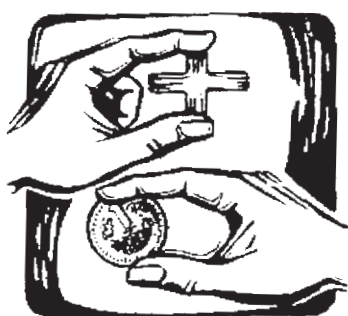

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA · ROK C

Ewangelia: Łk 16, 10 – 13

Jeśli więc w zarządzie niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, prawdziwe dobro kto wam powierzy? Jeśli w zarządzie cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, kto wam da wasze? Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi.

Pieniądz na usługach Ewangelii!

Chrystus dzisiaj przypomina, że będziemy odpowiadać za pieniądze, które są do naszej dyspozycji, za ich mądre wykorzystanie. Otrzymaliśmy je po to, aby przy ich pomocy czynić dobro. Ta niegodziwa mamona w naszych rękach jest skarbem, bo może zmusić nawet złych ludzi do czynienia dobra. Za pieniądze nawet źli potrafią czynić dobro.

Drogi Przyjacielu! Jezus pragnie przypomnieć o mądrym włodarzeniu swoim mieniem. Pieniądz przede wszystkim winien służyć jako narzędzie miłości bliźniego. Sami nie potrafimy obsłużyć potrzebujących – czasem nie umiemy tego czynić – ale ktoś za zarobione przez nas pieniądze może tym potrzebom zaradzić. Świat można wciągnąć w miłość bliźniego. Pieniądz powinien pomagać w głoszeniu Ewangelii, a nie przeszkadzać. Zaczynij bezinteresownie kochać, a staniesz się bogaczem.

Ks. Sylwester

„Dajemy, aby otrzymać to samo. Znamy tylko tych, którzy nam coś dają”. Filozofia tych, którzy myślą tylko o tych, którzy o nich myślą.

Blżej Biblii

Tematem tej wypowiedzi jest wierność w zarządzaniu majątkiem. Jezus rzecz drobną i cudzą przeciwstawił tu rzeczywistym dobrom i własności swoich uczniów. Jeśli pierwsze są „niegodziwą mamoną”, to przez przeciwstawienie drugie muszą być dobrami niebieskimi; o te dobra zatem trzeba się starać. Jeśli ktoś jednak nie jest uczciwy w tym, co mniejsze, czy będzie mu powierzone dobro prawdziwe? Te słowa Łukasz umieszcza również w związku z przypowieścią, prawdopodobnie jako ostrzeżenie przed takim postępowaniem, jakie cechowało wspomnianego rządcę. W ustach Jezusa jednak pierwotnie była to zachęta do uczciwego postępowania, do wierności w spełnianiu swoich obowiązków; jest to droga do zdobycia niebieskich dóbr, które jedynie przedstawiają rzeczywistą wartość, one już są naszą własnością, a tylko trzeba je objąć w posiadanie.

Wypowiedź Jezusa o mamonie można uważać za ogólnie znaną sentencję, która sprawdza się specjalnie wtedy, gdy różne są interesy tych dwóch panów, o których mowa; zakończenie jednak wskazuje; że Jezus ma na uwadze religijną treść, w której mamona reprezentuje światowego ducha przeciwstawiającego się temu, co Boże. Wierny nie może być niewolnikiem ani służyć równocześnie jednemu i drugiemu; gdy jednak musi wybierać, wtedy okaże się, że w pojęciu „być niewolnikiem” mamony jest zawarta wzgarda dla tego, kto od mamony się uzależni, a równocześnie ostrzeżenie, aby przypadkiem tej zależności nie wybrać. W pojęciu natomiast „być niewolnikiem Boga” w semicki sposób wyrażony jest normalny związek każdego wiernego z Bogiem; do takiego właśnie związku Jezus zachęcał swych wiernych.

Dziś wybory! Idąc na nie i oddając swój głos, pamiętajmy o słowach Kardynała Stefana Wyszyńskiego: *Jeżeli z dłoni Narodu wypadnie Ewangelia, nie uratują jego poziomu moralnego, społecznego i kulturalnego żadne manifesty czy programy polityczne.*

29.08 - Święto św. Archaniołów: Michała, Gabriela i Rafała

Święty Michał Archanioł:

Pod imieniem św. Michała Kościół wyniósł do chwały ołtarzy 17 osób: 12 świętych, 3 błogosławionych, 2 błogosławione. Na pierwszym miejscu czci Kościół św. Michała Archanioła. Hebrajskie imię Mika'el znaczy tyle, co „któż jak Bóg”. Według bowiem tradycji chrześcijańskiej i żydowskiej, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i do buntu skłonił część aniołów, wtedy św. Michał miał wystąpić jako pierwszy przeciwko niemu z okrzykiem: „Któż jak Bóg!”.

W Piśmie Świętym jest wymieniany św. Michał pięć razy. I tak w księdze Daniela jest nazwany „jednym z przedniejszych książąt nieba” (Dn 13, 21) i obrócić ludu izraelskiego (Dn 12,1). Święty Jan Apostoł określa go w Apokalipsie jako stojącego na czele duchów niebieskich i walczącego z szatanem (Ap 12, 7). Św. Juda Apostoł twierdzi, że właśnie św. Michałowi zostało zlecone, by strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci (Jud w. 9). Wspomina również o św. Michale św. Paweł Apostoł (1 Tes 4, 16). Stary Testament przypomina, że imię Michała nosili także ludzie (np. Lb 13, 14).

W księgach apokryficznych Starego Testamentu postać św. Michała jest o wiele częściej przypominana, np.: w Księdze Henocha, w Apokalipsie Mojżesza itp. Św. Michał występuje tam jako osoba pierwsza po Panu Bogu, jako wykonawca planów Bożych odnośnie ziemi i rodzaju ludzkiego, jako szczególnie opiekun Izraela. On jest księciem aniołów. On jest aniołem sądu i kar Bożych. On jest także aniołem Bożego miłosierdzia.

Pisarze pierwszych wieków Kościoła uważają św. Michała również za anioła od szczególnych zleceń Bożych. Dlatego jego kult był w Kościele zawsze żywy.

Święty Gabriel Archanioł:

To imię jest podobnie teoforyczne, jak Michał. Znaczy bowiem tyle, co „mąż Boży”, „wojownik Boży”. Hagiografia zna pod tym imieniem 6 świętych i 2 błogosławionych.

Najpiękniejszą misję spełnił św. Gabriel w Nowym Testamencie, kiedy zwiastował Zachariaszowi w świątyni żydowskiej, w Jerozolimie, narodzenie syna, św. Jana Chrzciciela, oraz kiedy Najświętszej Maryi Pannie zwiastował narodzenie Pana Jezusa, Syna Bożego. Te dwa wydarzenia szczegółowo opisał św. Łukasz w swojej Ewangelii (Łk 1, 1- 80).

Niektórzy z pisarzy kościelnych nazywają Gabriela aniołem stróżem Najświętszej Rodziny. On to zapewne oznajmił Józefowi fakt poczęcia dziewiczego Chrystusa w łonie Maryi. On także powiadomił Józefa o zamiarze Heroda zamordowania Pana Jezusa i nakazał mu uciekać ze św. Rodziną do Egiptu. Po śmierci Heroda nakazał powrócić Józefowi do Nazaretu. Zapewne archanioł Gabriel był aniołem pocieszenia dla Chrystusa w godzinie Jego konania w Ogrójcu. On także zapewne był obecny przy zmartwychwstaniu Pana Jezusa, jak też przy Jego wniebowstąpieniu (Dz 1, 10).

Święty Rafał Archanioł:

Jest to imię hebrajskie, które oznacza tyle, co „Bóg uleczył”. Jest ono związane z przepiękną opowieścią biblijną o Tobiaszu: Anioł Rafał przeprowadza młodego Tobiasza szczęśliwie wśród różnych przygód aż do Persji, gdzie mieszkał krewny rodziny, który od starego Tobiasza (ojca) pożyczył kiedyś znaczną sumę pieniędzy. Doprowadził on Tobiasza nie tylko do celu podróży, ale nakłonił krewnego, że oddał zapożyczony dług a nawet własną córkę, Sarę, oddał za żonę Tobiaszowi. Po szczęśliwym odprowadzeniu Tobiasza do domu anioł wyjawiał młodzieńcowi i jego ojcu, kim jest: „Ja jestem Rafał, jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzą przed majestat Pański” (Tb 12, 15).

Ponieważ w początkach chrześcijaństwa zbyt pochopnie oddawano cześć siedmiu archaniołom, wymienianym w apokryfach, synody: w Laodycei (361) i w Rzymie (492 i 745) zezwoliły, by tylko otoczyć kultem liturgicznym: św. Michała, św. Gabriela, św. Rafała, gdyż tylko o tych archaniołach mamy wyraźne świadectwo w Piśmie świętym.

opr. Magdalena Kowalska

Odezwa do nas katolików

Niemoc narodu polskiego część dalsza

Stan narodu polskiego porównać można do ziemi nieuprawnej, zaniebanej, w większości wyjałowionej, ale wystarczy, że dobry gospodarz zacznie krok po kroku, z dnia na dzień, wytrwale użyźniać ziemię, to po wielu trudach przyjdzie czas, że praca wyda owoce, da zadowolenie i satysfakcję – tym gospodarzem jest cywilizacja łacińska, bez niej upadniemy w toń ciemnoty.

Naród polski był silny tylko wtedy, gdy był wyłącznie katolicki, to znaczy, życie narodu opierało się na zasadach życia cywilizacji łacińskiej. Człowiek pracujący w łacińskiej cywilizacji ma poczucie, że ja i moja cywilizacja to jedno. Im bezpośredniejszy udział w tworzeniu cywilizacji bierze jednostka, tym pełniejsze jest życie i jej, i cywilizacji. Możemy stać się nie tylko potężnym narodem, lecz samodzielnym czynnikiem kulturalnym dzięki temu, że kategorie wartości bytu oparte będą na wielkiej a pozytywnej teorii. Mogą pozbawić niemoc

narodu polskiego, bo posiadają w sobie kulturę czynu wywołującą postęp, twórczy pogląd. Kategorie wartości bytu człowieczego w cywilizacji łacińskiej, wytyczają bezpieczne ścieżki wiodące aż na najwyższe szczyty inteligencji. Po tych ścieżkach mogą postępować nie tylko jakieś odosobnione i uprzywilejowane umysły, ale wszyscy, którzy przy głębszym nieco wykształceniu wykażą trochę odwagi i energii. Człowiek, gdy stara się realizować swoje życie w kategoriach wartości bytu, ma możliwość dążyć na szczyble wyższe życia. Aby zacząć powszechny rozwój, dobra

wola nie wystarczy, ona jest tylko zaczynem. Potrzeba gigantycznych wysiłków, zapelniających wszystkie dni żywota i każdy kąt kraju, aby wykuć kulturę narodową. Naród, by mógł dojść do celu, powinien działać całymi pokoleniami, z dnia na dzień, bez żadnego dnia przerwy.

Święta miłości kochanej Ojczyzny,
Czują cię tylko umysły pocziwe!
Dla ciebie zjadł smakują trucizny,
Dla ciebie więzy, pęta nie zelżywe!
Kształcisz kalectwo przez chwalebne bliźny,
Gnieździsz w umyśle rozkosze prawdziwe!
Byle cię można wspomóc, byle wspierać,
Nie żal żyć w nędzy, nie żal i umierać!

Ignacy Krasicki

rodzi się przede wszystkim z myślenia celowego, wymaga zgodności myśli ze słowem, słowa z czynami, czynów z wewnętrznym przeświadczeniem.

Żadna kategoria nie może stać w sprzeczności z inną, musi

zachodzić między nimi współmierność, bo inaczej zmarniałoby wszystko. Cywilizacja łacińska wymaga pracy nieskrępowanej: wszak demokracja polega na tym, żeby każdy kto chce robić, mógł się dorobić – w którejkolwiek z trzech kategorii walki o byt (materialnej, umysłowej i moralnej). Nie usuwa to szczyble, których żadna siła ludzka nigdy nie usunie. Im wyższy rozwój cywilizacyjny, tym większe trafiają się nierówności umysłowe; im zaś niższy, tym bardziej wszyscy są mniej więcej jednakowo nieoświeceni.

Największe szczęście człowieka zależy od użytku, jaki czyni z rozumu, z czego wniosek, że studia, które służą rozwojowi rozumu są najpożyteczniejszym zajęciem, jakiemu tylko oddawać się można – są również zajęciem najprzyjemniejszym i najslodszy. Obowiązkiem każdego człowieka jest możliwie jak największe zbliżenie się do wiedzy

Polska będzie katolicka, albo jej nie będzie.

Jerzy Jakubowski

Wieczna profesja kleryków w naszej parafii

...a później złożyli podpis pod aktem konsekracji

14 września 2001r. w święto Podwyższenia Krzyża Świętego, w naszej parafii w czasie Mszy świętej odbyło się publiczne złożenie wiecznej profesji przynależności do Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego. Do tak szczególnego aktu przystąpiło czternastu kleryków Wyższego Seminarium Duchownego z Ołtarzewa.

Uroczysta Eucharystia rozpoczęła się o godz. 18:00. Przewodniczył koncelebrze ks. Czesław Parzyszek – prowincjał prowincji Chrystusa Króla, Słowo Boże wygłosił

Tuż po homilii wszyscy klerycy przyrzekli...

ks. Tomasz Skibiński – prowincjał prowincji Zwiastowania Pańskiego, obecny był również ks. dr Marian Kowalczyk – rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Ołtarzewie. Wśród grona kleryków znalazł się kl. Ireneusz Koziak, który przez ostatni rok pracował w naszej parafii.

Tuż po homilii wszyscy klerycy przyrzekli czystość, ubóstwo, posłuszeństwo, wspólnotę dóbr i wytrwanie aż do śmierci w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego, a później złożyli podpis pod aktem konsekracji.

Na pamiątkę otrzymali krzyże, które mają im przypominać przyrzeczenia oraz ten szczególny dla nich dzień.

Radość, uśmiech, entuzjazm nie opuszczał żadnego z przyszłych kapłanów. W czasie śpiewania litanii do Wszystkich Świętych 14 kleryków leżało krzyżem, oddając się całkowicie Bogu.

Módlmy się codziennie w ich intencji.

W czasie śpiewania litanii do Wszystkich Świętych 14 kleryków leżało krzyżem

Prośmy Dobrego Boga, by każdy z nich wytrwał w swym powołaniu, świadcząc o Chrystusie, bo „żniwo wkoło wielkie, robotników mało, wezwij Panie z ludu swego sługi dla Twej chwały. Aby Twa Owczarnia miała dość pasterzy, pošlij nam kapłanów dla wzmocnienia w wierze. Żniwo wkoło wielkie, sam to rzekłeś Panie, wezwij robotników na kłósów zbieranie”.

Jakub Czubak

Na pamiątkę otrzymali krzyże...

Przegląd pieśni pielgrzymkowych: „Na pielgrzymim szlaku” Zwolen 2001

9 IX br. odbyła się trzecia edycja konkursu „Na pielgrzymim szlaku” w Zwoleniu. Patronat honorowy objął ks. bp Jan Chrapek, Ordynariusz Diecezji Radomskiej, Jan Pęksyk – burmistrz gminy i miasta Zwolen oraz ks. kanonik Kazimierz Szary – proboszcz parafii p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego. Patronat medialny nad prezentacjami objęło Katolickie Radio Radomskie AVE. Wykonawców oceniało jury w składzie: przewodniczący komisji ks. prof. Mirosław Bujak – dyr. Radia AVE, Elżbieta Plewicka – muzyk, Elżbieta Nowakowska – dyr. Domu Kultury w Zwoleniu, Maria Jaskot – pełnomocnik zarządu gminy do spraw profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i ks. Marek Gronkowski.

W tym konkursie wziął również udział zespół muzyczny naszej parafii, który towarzyszył nam podczas tegorocznej pielgrzymki na Jasną Górę. Wykonaliśmy 4 piosenki, „Twe miłosierdzie niech sływa”, „Z Królową Polski nasze zwycięstwo”, „Nitakwenda...” i „Hej Jezu”. Oprócz służby muzycznej „Białej Jedenastki” zaprezentował się zespół z grupy

pielgrzymkowej nr 13 z Radomskiej parafii p.w. św. Łukasza na Michałowie, schola dziecięca „Orszulki” ze Zwolenia, schola działająca przy parafii p.w. Najświętszej Maryi Panny w Szydłowcu, zespół „Credo” z kościoła farnego – parafia św. Jana z Radomia, schola działająca przy parafii św. Bartłomieja w Opocznie, zespół ze Zwolenia „Śpiewus” oraz zespół „Effata – mocni Duchem” z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Opocznie.

Obrady jury trwały bardzo, bardzo długo. Oczekiwanie laureatów umiłał nam zespół „Cantate Deo” z Radomia, który w zeszłym roku zajął I miejsce w przeglądzie pieśni pielgrzymkowych, a tuż po nich zaprezentowała się nam Miejska Orkiestra Dęta ze Zwolenia.

Przed ogłoszeniem werdyktu jury, kilka słów skierował do obecnych na konkursie ks. Waław Depo – rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Radomiu: „Zdajemy sobie sprawę, że dzisiaj i teraz trzymają nas emocje przed ogłoszeniem wyników, ale trzeba jak na pielgrzymim szlaku, zatrzymać się, bo nie tylko on oznacza ruch, ale zatrzymać się po to,

aby się spotkać, zaśpiewać i przede wszystkim wiedzieć co się śpiewa, czyli krótko mówiąc, żeby śpiewać pewną treść, którą ma się w sobie i którą się przeżywa. Dlatego jeszcze raz bardzo gorąco i serdecznie dziękujemy wszystkim zespołom, które tutaj występowały i które wkładały w ten występ swoje serce poprzez wyśpiewywaną treść tego czy innego utworu. Tak więc życzymy, żeby pomimo takich czy innych wyników, każdy z was odjechał do domu z pewnym bogactwem spotkania”.

Jury podzieliło występujących na dwie kategorie: dzieci młodszych i grupę starszych.. II miejsce zajęła schola dziecięca z parafii św. Bartłomieja z Opoczna; I miejsce otrzymała schola dziecięca „Orszulki” ze Zwolenia. Jeśli chodzi o grupę starszych to miejsce III zajął zespół młodzieżowy „Effata” z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego z Opoczna; II miejsce: parafia św. Łukasza z Radomia i I miejsce zespół „Śpiewus” ze Zwolenia. Zespół z naszej parafii otrzymał wyróżnienie.

Jakub Czubak

INFORMACJE

1. Dzisiaj Nabożeństwo w intencji Ojczyzny o godz. 17.00.
2. Rodziców dzieci przygotowujących się do przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej ze szkoły nr 23 zapraszamy na spotkanie w czwartek 27 września o godz. 17.00 w kaplicy Św. Rodziny.
3. Młodzież zapraszamy do udziału w Charyzmatycznym Spotkaniu Młodych, które odbędzie się w Słupcy w dniach 29 – 30 września. Koszt podróży, wyżywienia i noclegu: 50 zł. W programie m. in. sesje o ewangelizacji „Wyplłyn na głębie” i koncert salezjańskiej grupy „SARUEL”. Zgłoszenie przyjmuje ks. Tomasz do 26 września.
4. Wszystkich studentów informujemy, że przy naszej parafii powstała Pallotyńska Trupa Młodzieży Studenckiej „PATMOS”. Młodzież akademicką zapraszamy w sobotę, 6 października o godz. 19.00 do kaplicy Św. Rodziny na Mszę św. i spotkanie organizacyjne.

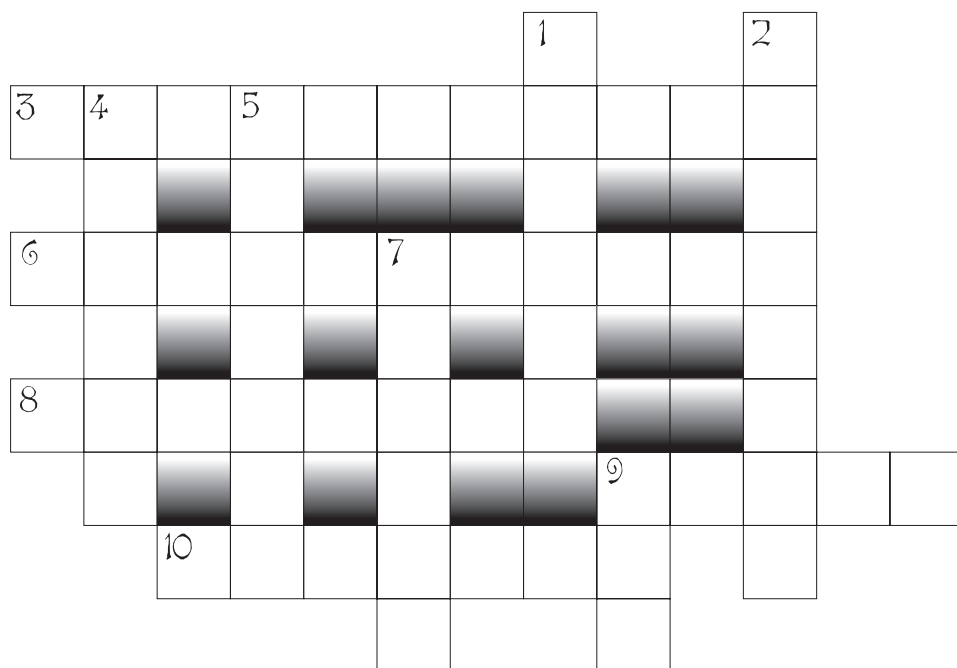
KRZYŻÓWKA

Doziomo:

- 3 – sprzęt w kościele katolickim, w którym kapłan słuca spowiedzi;
- 6 – wędrówka do miejsc kultu;
- 8 – pierwsza Msza Święta poranna;
- 9 – np. Nil;
- 10 – klątwa kościelna uroczystie wypowiedziana;

Pionowo:

- 1 – Msza odprawiona na czyjaś intencję;
- 2 – miejscowość, w której znajduje się Wyższe Seminarium Duchowne Księża Pallotynów;
- 4 – złożona Bogu;
- 5 – znany kot z dobranocki;
- 7 – Msza Święta odprawiana w adwencie o świcie lub wczesnym rankiem;
- 9 – Eden;

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Sandra Broda
Piotr Adam Wojcieszak
Jan Stępień
Katarzyna Czarnecka
Łukasz Chojnacki

Związek małżeński zawarli:

Magdalena Magda Karbarz
i Konrad Paweł Szulga,
Anna Wiosna
i Jakub Osóbka,
Kinga Czajkowska
i Tomasz Sowa,
Małgorzata Feldo
i Robert Gumiński,
Edyta Bocheńska
i Sławomir Senator,
Eliza Salicka
i Tomasz Wiśniewski,
Małgorzata Gos
i Mirosław Bąk

Odeszli do Pana:

Ryszard Kornet – l. 74
Jerzy Edward Kwiatkowski – l. 59
Zdzisław Zajac – l. 66

ZYCZENIA

W 52 rocznicę ślubu Stanisławy i Mariana,
w 30 rocznicę ślubu Anny i Stefana,
w 25 rocznicę ślubu Danuty i Andrzeja,
w 18 rocznicę ślubu Wiesławy
i Ryszarda,
w 15 rocznicę ślubu Jolanty i Sławomira,
w 10 rocznicę ślubu Renaty i Artura,
w 5 rocznicę ślubu Beaty i Roberta,
w 1 rocznicę ślubu Justyny i Artura
w 26 rocznicę urodzin Michała,
w 24 rocznicę urodzin Anny,
w 18 rocznicę urodzin Przemysława
-błogosławieństwa Bożego i opieki Naj-
świętszej Maryi Panny życzy *Redakcja*.

Rozwiązanie krzyżówki z numeru
341 *Mojej Parafii* brzmi: **Witaj szkole**.
Nagrody, które można odebrać w księ-
garni parafialnej, otrzymują: Bożenna
Radzko i Sebastian Białczak.

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44
Redaktor naczelny: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Łukasz Grzeszczyk. Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC.
Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek, Maria Sowińska, Jadwiga Woźniak, Sławomir Lenkiewicz, Aleksandra Jurczak, Marcin Ciosek, Monika Grzesiak, Agnieszka Dobrowolska.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72